A°. 1835. N°. 36.

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 24 Maart.

FRANKFORT, den 20sten Maart.

Een berigt uit Petersburg, van den 28sten Februarij, behelst het volgende:

« Niets kan geschikter zijn, om ons te verhovaardigen op de politieke stelling, welke wij tegenwoordig onder de Europische staten ingenomen hebben, dan het gewigt, hetwelk men aan de Seine hecht aan iedere handeling van onze regering, hoe weinig beteekenend die ook moge wezen. De eindelooze redeneringen over Rusland, de scheldwoorden, waarmede wij ons vereerd zien, medegerekend, zijn even zoo vele bewijzen van hulde, welke men aan de magt van Rusland, deszelfs invloed, en het gewigt van deszelfs uitspraak in alle staatkundige geschillen, onwillekeurig toebrengt. Wat er ook bij ons gebeuren mag, naauwelijks komt het berigt daarvan in Frankrijk, of alle uitkomende dagbladen zijn met de meest gewaagde verklaringen opgevuld; men maakt alle mogelijke gissingen, en schimpt en schreeuwt, dat het een aard is — en wij hooren dat alles geduldig aan, en vermaken ons over de hooge wijsheid, waarmede men over Rusland kalt, en over den ijver, waarmede men ieder klein voorval door de duizendvoud vergrootende bril gelieft in oogenschouw te nemen, terwijl wij het naauwelijks der moeite waardig achten, aan de kleine gedaante-verwisselingen, welke in het westelijk Europa plaats vinden, eenige opmerkzaamheid te schenken. — Wat zou er ons ook aan kunnen gelegen zijn, of de graaf *de Sebastiani* te Londen of te Napels den gezantschapspost bekleedt, of prins *Talleyrand* te Valençay of Neuilly zijn hoofdkwartier opgeslagen, of de kamer der afgevaardigden aan de redenen van den heer *Thiers* of aan die van den heer *Odilon-Barrot* meer opmerkzaamheid verleend heeft; dit alles interesseert ons slechts in zoo verre, als het tot de geschiedenis van den dag behoort; doch wij zien er geen gevaren in, die ons bedreigen, noch voelen er ons door gedrongen, om ons schrikbeelden te vormen; want wij weten, dat wij volkomen bestand zijn tegen alle voorvallen, welke de toekomst zoude kunnen opleveren. — Dit zelfvertrouwen schijnt der Fransche natie, voor zoo verre men de dagbladen als de tolken van haar politiek gemoedsbestaan zou kunnen beschouwen, niet eigen te zijn; want wij zien ze met eene bekommering, waaraan wij den regten naam niet weten te geven, naar alle hemelstreken hunne blikken wenden, om slechts ergens eene wolk te bespieden, van welke men zou kunnen vooruitzeggen, dat zij eenig ongemak in haren schoot verborgen heeft. — Wie spooken najaagt, ontmoet ze ook op helderlichten dag; dit bewijzen ons mede de visioenen der Fransche journalisten, die sedert jaren aan waarzeggerij lijden en hun akelig wee! met eene heesche stem in de wereld uitroepen. De verplaatsing van den graaf *Pozzo di Borgo* naar Londen, waar sedert de terugroeping van prins *Lieven* de gezantschapspost openstond, kwam aan de meeningmakers aan de Seine voor, als een gewenscht thema tot alle mogelijke variatien. In alle dagbladen wordt de alarmklok geluid, in de staatkundige kringen van de trotsche hoofdstad der wereld geraakt alles daarover in beweging, zware droombeelden van eenen aanstaanden Europischen oorlog trekken over Frankrijk heen, en terwijl zij den dampkring verduisteren, vervullen zij de gemoederen met angst en zorg voor den volgenden dag. — Bij ons, in onze salons wordt er naauwelijks van gesproken, en naauwelijks vraagt men elkanderen, wie den uitstekenden staatsman, dien het vertrouwen van zijnen monarch eenen nieuwen werkkring aangewezen heeft, te Parijs zal vervangen, en men lacht over de onrust, welke de reis van eenen onzer generaals van Calais naar Dover in Frankrijk schijnt te verwekken! — Eene tweede gebeurtenis, welke eerst in den herfst dezes jaars zal plaats hebben, en waarvan de praatzieke faam voor den tijd berigt gaf, heeft er niet weinig toe bijgedragen, om het gewigt, dat men aan de verplaatsing van den graaf *Pozzo di Borgo* hechten wil, tot stapelblok te dienen. Wij verstaan hieronder de groote manoeuvers, die door Russisch-Pruissische troepen onder het oog van hunne zoo naauw bevriende monarchen in de omstreken van Kalisch zullen plaats hebben. Wij weten niet stellig, hoe groot het getal troepen zijn zal, welken de eer zal te beurt vallen, om aldaar bijeengetrokken te worden, — doch vinden het niet weinig bespottelijk, dat 10 of 20 duizend man Russen en misschien even zoo vele Pruissen, op meer dan 100 mijlen afstands van de Fransche grenzen vereenigd, in dat land, waar twee millioen nationale garden en een leger van 400,000 man onder de wapens staan, zoo groote onaangenaamheid verwekken kunnen. — Hoe ijverig zijn niet de Fransche Journalisten, om de krijgstrompet te blazen, hoe zijn zij niet in de weer, om die enkele Russische bataljons, die zich naar Silezie begeven, om met hunne onde Pruissische wapenbroeders een vreedzaam kamp te betrekken, tot in het honderdvoudige te vermenigvuldigen. — Als het nog aan den Rijn was, maar op de Poolsche grenzen! — De *National* spreekt reeds van eene voorgenomene deeling van Frankrijk, van een *Siecle d'esclavage*, hetwelk de Noordelijke Despo en over dit schoone land willen brengen; de *Bons-Sens* van eene bondsarmee van 360,000 man, die marschvaardig zou wezen, terwijl ten minste 200,000 man Russen en Pruissen tusschen Ostrow en Kalisch zouden post vatten, om de julij-revolutie in haar hoofdkwartier te beoorlogen. Welke strategische kennis moet men niet bij den *Bon-Sens* veronderstellen, als men hoort, dat de Pruissen uit de mark van Brandenburg en uit Pommeren naar de Poolsche grenzen marscheren, om hunnen veldtogt tegen Frankrijk te openen! — De Oostenrijkers heeft de *Bon-Sens* geheel vergeten, waarschijnlijk zullen dezen door Hongarije en Zevenbergen Frankrijk binnen dringen.

— Uit Kassel wordt gemeldt, dat de regeringsraad *Schröder*, die als een aanhanger der zoogenaamde piëtisten beschouwd werd, zijn ontslag uit het constitorie bekomen heeft. Het ministerie van eeredienst en openbaar onderwijs zou ook aan een ander bestuur toevertrouwd worden.

— Uit Rome wordt gemeld, dat omtrent de bevestiging van den bisschop van Rio Janeiro in Brazilie, moeijelijkheden zijn gerezen, uit hoofde dezelve een geschrift tegen den ongehuwden staat der r. k. priesters uitgegeven heeft. Er zijn pogingen gedaan, ten einde hij dit geschrift zou herroepen; doch hij is hiertoe niet te bewegen. De zaakgelastigde van Brazilie heeft, door onderhandelingen bij den pauselijken stoel, de zaak tot eene schikking trachten te brengen, doch is daarin niet geslaagd.

— De Paus heeft, ondanks de bedenkingen van een gedeelte der hoogere geestelijkheid, aan een aantal minvermogende personen de pensioenen weder gegeven, welke ingetrokken waren, uit hoofde zij zich tijdens de onrustige bewegingen in de laatste jaren, hadden laten verleiden.

— Volgens berigten uit Weenen, zal in den herfst dezes jaars een kamp van 60,000 man bij Brunn opgerigt worden. — Tegen Augustus of September denkt men, dat Keizer *Ferdinand* eene bijeenkomst met den Keizer van Rusland en den Koning van Pruissen zal hebben.

— Schoon zelfs het Zwitsersche bewind in eene nota aan de Badensche regering van bewegingen van troepen op de Zwitsersche grenzen heeft melding gemaakt, verneemt men er niets naders van, en houdt derhalve de daarvan gegevene berigten voor verdicht, in het belang van de eene of andere partij.

Van den 21sten Maart.

De Pruissische gezant op de Duitsche bondsvergadering heeft, namens dezelve, hoofdzakelijk het volgende geantwoord op de kennisgeving van het overlijden van Keizer *Frans*:

« Alle gezanten zijn overtuigd, dat hunne hooge committenten van innige en diepe droefheid doordrongen zijn over het onmetelijke verlies, dat het Oostenrijksche Keizerrijk door den dood van Z. M. den Keizer *Frans I* geleden heeft. Duitschland heeft zijn eerwaardig voormalig rijks-opperhoofd te betreuren, het Duitsche verbond zijnen verheven grondlegger en zijn eerste het voorzitterschap bekleedend medelid, wiens welwillende voorzorgen onvermoeid waren, en alle weldenkenden het verlies van eenen magtigen beschermer en eenen regent, wiens zeldzame deugden en verhevene eigenschappen het geluk zijner volken en den vrede der wereld tot dus verre verzekerd hebben. Gerustsstellend en vertroostend is bij zoo groot verlies de reeds geblekene bevestiging, dat op hoogstdeszelfs opvolger gelijke grondbeginselen en gelijke welwillendheid voor het Duitsche verbond zijn overgegaan »

— Het berigt van het overlijden des Keizers is den 8sten dezer te Rome aangekomen. De tijding was daar zeer onverwacht; de Paus was er zeer door getroffen en heeft tranen van droefheid gestort.

De senaat van Frankfort heeft, wegens het overlijden van dezen vorst, die voor 43 jaren te Frankfort als Roomsch Keizer gekroond werd en eene reeks van jaren het opperhoofd van Duitschland was, op morgen eene plegtige lijkdienst in alle kerken verordend.

— Op het berigt, dat de Engelsche vloot weder bij Vurla aangekomen is, zijn de krijgstoerustingen te Konstantinopel op nieuw begonnen. Men vindt dezen maatregel der Porte wel eenigzins voorbarig, doch weet aan den anderen kant ook geene voldoende reden te geven voor dit gedurig dreigend heen- en weder kruisen der Engelsche scheepsmagt.

LONDEN, den 17den Maart.

Gisteren avond heeft de markies *van Londonderry* in het huis der lords, te kennen gegeven, dat hij, na de op Vrijdag in het huis der gemeenten plaats gehad hebbende discussie betrekkelijk zijne benoeming tot gezant aan het hof van Petersburg, het zich ten pligt gerekend had, om, uithoofde van de alstoen uitgedrukte gevoelens door een aantal parlementsleden, gepaard met zeer grove, valsche en geheel ongegronde belasteringen van zijnen persoon en zijn karakter, voor die betrekking, geheel uit eigen beweging, te bedanken. De hertog *van Wellington*, die hierna het woord opvattede, heeft andermaal in het kort de bekwaamheden van voornoemden markies voor dit gewigtige gezantschap opgesomd, doch ten slotte zijn genomen besluit, na al het voorgevallene in het huis der gemeenten, moeten billijken; ook de markies *van Lansdowne* beschouwde het door den markies bij deze gelegenheid gehouden gedrag als zeer verstandig, maar gaf tevens duidelijk te verstaan, dat in de meermalen door den markies uitgedrukte staatkundige gevoelens ongetwijfeld de hoofdbedenking van het publiek gevoelen tegen deze zijne benoeming moest gezocht worden.

In het meergenoemde huis der gemeenten, in hetwelk dien avond door den minister *Peel* insgelijks van het bedanken van den markies *van Londonderry* voor zijne benoeming als Britsch afgezant te Petersburg kennis gegeven is, heeft die zelfde minister, gedurende den loop van de discussie over deze zaak, en door zekere harde uitdrukkingen van eenige leden tegen Zr. Ms. tegenwoordige ministers ten opzigte van

wuste benoeming, den bekenden heer *Hume* tot tweemaal toe te vergeefs uitgenoodigd, om toch spoedig met deszelfs toegezegde motie te voorschijn te treden, namelijk, dat Zr. Ms. gouvernement volstrekt het vertrouwen van de leden van het huis der gemeenten niet bezit. Bij die gelegenheid heeft echter ook lord *J. Russell* verklaard, dat door hem geen voorstel van wantrouwen in Zr. Ms. tegenwoordige ministers, zal ondersteund worden, alvorens door de ministers die groote maatregelen van hervorming aan het parlement zouden voorgelegd zijn, welke zij bij het aanvaarden des bewinds beloofd hadden.

PARYS, den 20sten Maart.

In sommige dagbladen worden van tijd tot tijd nog vertoogen over de laatste ministeriele crisis geplaatst; maar het publiek slaat er over 't algemeen geen acht meer op. Hetzelve begint het aanhoudend getwist over een en hetzelfde punt moede te worden. Bij de groote wereld is het zelfs reeds zoo ver gekomen, dat het bijna eene zonde tegen de welvoegelijkheid is geworden, om in gezelschappen over staatkunde te spreken. Niet zelden wordt daar tegenwoordig met meer belangstelling over eene nieuwe opera, dan over een nieuw ministerie gesproken.

De kamer der afgevaardigden beraadslaagt thans in alle bedaardheid over een ontwerp van wet, betrekkelijk de verantwoordelijkheid der ministers. Door hem is, met toestemming van de regering, aangenomen de bepaling, dat de ministers zoo wel ieder afzonderlijk als gezamenlijk zullen verantwoordelijk zijn. Overigens wekken die beraadslagingen weinig belangstelling, daar de oppositie in dit ontwerp geen aanleiding vindt, om de gemoederen eenigzins in beweging te brengen.

— De republikeinen, die te Parijs gevangen zitten en door de kamer der pairs zullen geoordeeld worden, hebben een zeer brutalen brief aan den president van die kamer geschreven, over deszelfs weigering, om twee door hen opgegevene verdedigers toe te laten, vermits zij niet op de lijst der advocaten bekend zijn. Hij *moet*, volgens die republikeinen, deze personen als hunne verdedigers toelaten, en als hij het niet doen wil, zullen zij ook niet voor het hof verschijnen, en indien men geweld gebruikt om er hen voor te brengen, zullen zij alles doen wat zij kunnen om er zich tegen te verzetten.

Bij eenen anderen brief in den *National* geven deze republikeinen te kennen, dat zij er over verontwaardigd zijn, dat twee hunner zijn ontvlugt, alzoo hun woord gebroken, en zich onttrokken hebben aan het verwacht wordende proces, dat zij als nuttig voor hunne partij beschouwen.

GRONINGEN, den 18den Maart.

Men verneemt, dat de daglooner *Meerten Jans Nieuwold*, die laatstleden Zondag de Godsdienstoefening te Ulrum gestoord heeft, dezelfde man is, welke voor eenige weken iets dergelijks heeft gedaan te Zuurdijk, toen de heer *Warmolts* de predikdienst voor zijne gemeente aldaar waarnam. De man is deswege door de Regtbank te Appingadam tot drie maanden gevangenis veroordeeld, doch was nu nog op vrije voeten, dewijl hij van dat vonnis naar de Regtbank te Groningen had geappelleerd.

AMSTERDAM, den 22sten Maart.

Beurs van den 20sten Maart.

Zoowel de Fransche als de Engelsche berigten behelzen weinig nieuws. Te Londen waren tijdingen uit Noord-Amerika aangekomen, welke minder vredelievend luiden; doch wordt de echtheid dezer berigten over het algemeen in twijfel getrokken.

Holland. $2\frac{1}{2}$ pCt. $56\frac{1}{4}$, $\frac{5}{16}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{3}{16}$, met verkoopers voor binnenlandsche rekening; 5 pCt. $101\frac{1}{2}$ à $\frac{3}{16}$, bij weinig affaire; kansbiljetten hebben weinig gevarieerd en bleven $25\frac{15}{16}$ à 26 *f*; $4\frac{1}{2}$ pCt. sijndikaat $95\frac{1}{8}$ à $\frac{1}{4}$; dito $3\frac{1}{2}$ pCt. 80 à $\frac{1}{8}$ bij zeer geringe afdoeningen. Men bespeurde reeds sedert eenige dagen eene flaauwe stemming voor aandeelen handel-maatschappij; doch heden was de achteruitgang daarin zeer gevoelig; na $106\frac{1}{4}$ geopend te zijn, vielen dezelve allengskens tot 104 en bleven $104\frac{1}{2}$ à $\frac{3}{4}$; na den gunstigen afloop der koffij-veiling had men zich gevleid, eene extra uitdeeling te zullen genieten; doch wilde men nu weten, dat eene vermeerdering van 8 millioen zoude plaats hebben. Ik geef u dit als beurs-gerucht, zonder voor de echtheid te willen instaan.

Spanje. De levendige vraag welke sedert 8 dagen omtrent in alle Spaansche schuldbrieven heerschte, schijnt eenigzins te verflaauwen; te Antwerpen en Brussel maken dezelve weder eene achterwaartsche beweging, en ook hier waren alle soorten, bij tamelijk geanimeerde affaires, min of meer flaauwer, 5 pCt. perpetuelen sloten 49 à $\frac{1}{8}$, 3 pCt. 29; Fransche uitgestelde $21\frac{1}{4}$ in het begin, en 21 op het eind gebleven; obligatien cortes $49\frac{1}{2}$ à $\frac{3}{8}$; derzelver coupons echter ferm 28, met koopers voor Belgische rekening.

Rusland. Oude en nieuwe Russen $103\frac{5}{8}$ à $\frac{3}{4}$; Russen van 1831 en 1833 $98\frac{7}{8}$ bij zeer weinig affaire; roebels à $70\frac{1}{2}$ slechts kleine partijtjes gedaan.

Oostenrijk. 5 pCt. metallieken vonden in geringe postjes koopers à $99\frac{3}{8}$; nieuwe Weener aandeelen gezocht en wel 725 *f* betaald.

Beurs van den 21sten Maart.

Er heerschte heden over het algemeen eene buitengewone stilte ter beurs. Van onze binnenlandsche effekten waren $2\frac{1}{2}$, 5 pCt., kansbiljetten en beide sijndikaat als gisteren. Aandeelen handelmaatschappij echter merkelijk hooger. Alle Spaansche schuldbrieven op nieuw achteruitgegaan; de overige als gisteren.

Blijvende prijzen ten $4\frac{1}{2}$ uur.

Holland. $2\frac{1}{2}$ pCt. $56\frac{3}{16}$; 5 pCt. $101\frac{1}{2}$; kansbiljetten 26 *f*; oude sijndikaat $95\frac{1}{16}$; nieuwe 80 à $\frac{1}{8}$; aandeelen handel-maatschappij $105\frac{3}{4}$.

Spanje. 5 pCt. perpetuelen $48\frac{5}{8}$; 3 pCt. dito $28\frac{5}{8}$ à $\frac{3}{4}$; uitgestelde 20 à $\frac{1}{8}$; obligatien cortes $48\frac{7}{8}$ à 49, dito coupons 28 pCt.

Effecten-Societeit, 22 Maart.

Wij waren heden zonder eenig nieuws hoegenaamd. De omzettingen in publieke fondsen waren daardoor zeer beperkt.

Holland. $2\frac{1}{2}$ pCt. $56\frac{1}{8}$ à $\frac{3}{16}$; kansbiljetten $25\frac{7}{8}$ à $\frac{15}{16}$.

Spanje. 5 pCt. perpetuelen $48\frac{3}{4}$ à $\frac{7}{8}$; 3 pCt. $28\frac{7}{8}$ à 29; uitgestelde $20\frac{1}{8}$; obligatien cortes $48\frac{7}{8}$; dito coupons 28 à $27\frac{3}{4}$

Arnhem, den 23 Maart 1835.

Bij de grondwet van 1815, die thans nog in de Nederlanden als zoodanig van kracht is, werd bij art. 176 en art. 182 bepaald, dat de door den koning te doene benoemingen van leden van den hoogen raad en van de provinciale geregtshoven zullen geschieden uit eene lijst van drie kandidaten, daartoe opgemaakt, wat den hoogen raad aangaat, door de Tweede Kamer der Staten-Generaal, en wat betreft de provinciale geregtshoven, door de Staten der Provincien. Deze bepalingen zijn opgenomen geworden, gelijk het natuurlijk geschieden moest, in de wet van 18 April 1827 *op de zamenstelling der regterlijke magt en het beleid der justitie*, in de artikelen 66, 67, 86 en 87; er is slechts bijgevoegd geworden, dat, alvorens de Tweede Kamer der Staten-Generaal en de Staten der Provincien tot het opmaken der aldus gevorderde lijsten zullen overgaan, zij zoodanig, als zij het dienstig zullen oordeelen, acht zullen slaan op eene hen daartoe aangebodene lijst van aanbeveling van zes kandidaten, welke lijst opgemaakt moet worden door het regterlijk collegie in wiens boezem de plaats opengevallen is, en bij het opmaken van welke lijst wederom bijzonder in aanmerking zullen komen zij, die in de onmiddelbaar lager staande regterlijke collegien met lof en ijver hunne ambtsbedieningen zullen hebben waargenomen; terwijl eindelijk nog bepaald is, in de artikelen 68 en 88 dierzelfde wet, dat men, om benoemd te kunnen worden tot lid van een provinciaal geregtshof, den vollen ouderdom van dertig jaren bereikt hebben moet en ten minste sedert vijf jaren meester in de regten zijn, terwijl men tot lid van den hoogen raad slechts benoemd kan worden, na den vollen ouderdom van vijf en dertig jaren bereikt te hebben en sedert den tijd van ten minste tien jaren dienzelfden graad te hebben verkregen.

De ontwerpers der wet van 1827 waren in zooverre aan de bepalingen der grondwet gebonden, dat zij niet aan den Koning de vrije en onbepaalde benoeming van de leden des hoogen raads en der provinciale geregtshoven konden toekennen; zij waren verpligt het regt van voordragt zoowel van de Tweede Kamer der Staten-Generaal als van de Staten der onderscheidene Gewesten te handhaven. Er was toch geen ander middel, om dit bezwaar te ontgaan, dan eene verandering in de grondwet zelve voor te dragen, welke slechts konde bewerkstelligd worden door eene in dubbelen getale op te roepen vergadering van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, gemeenschappelijk met de Eerste Kamer. Men mogt met regt in 1827 dit middel als gevaarlijk achten en daarenboven de overtuiging koesteren, dat het niet gebaat zoude hebben, en de toenmalige Staten-Generaal weinig bereidvaardigheid zouden getoond hebben, om in de voorgeslagene verandering toe te stemmen. Men kan dus wel aan de ontwerpers der wet moeijelijk met eenige billijkheid het verwijt doen, dat zij het grondbeginsel der bewuste voordragten in de wet gehandhaafd en in werking gebragt hebben: doch of zij even gemakkelijk vrij te pleiten zijn van het verwijt, de noodige zorgen niet te hebben aangewend, om dit eenmaal in werking gebragte grondbeginsel zoo min mogelijk schadelijk te maken, hierop valt het ons bezwaarlijk een bevestigend antwoord teg even.

Wij achten het grondbeginsel der aan den Koning te doene voordragten door de Staten-Generaal om mede te werken tot de benoeming der leden van den hoogen raad, en vooral door de Staten der Provincien om mede te werken tot de benoeming der leden der provinciale geregtshoven, (indien wij zulks in het afgetrokkene onderzoeken, zonder het in betrekking te plaatsen met de nog bestaande grondwet) een gevaarlijk grondbeginsel en in tweestrijd staande met de zoogenaamde grondbeginselen der constitutionele monarchie. Waar een grondwettig bestuur het bewind in handen heeft; waar het volk wettiglijk vertegenwoordigd wordt, en de vertegenwoordigers des volks het zoo gewigtig en van zooveel invloed zijnde regt bezitten, aan 's lands bestuur de geldmiddelen te weigeren of toe te staan; waar diezelfde grondwet onbepaalde vrijheid van drukpers voorschrijft: daar moet de regterlijke magt geheel onafhankelijk zijn, maar de Koning moet ten minste niet belemmerd worden in de uitoefening van zijn regt, naar eigene verkiezing de leden dier regterlijke magt te benoemen. In tijden van botsing tusschen de vertegenwoordigers des volks en het bestuur des lands, moet het laatste, waar het regt aan zijne zijde is, op de regterlijke magt kunnen rekenen: maar hoe zal het daarop kunnen rekenen, wanneer die regterlijke magt juist haren oorsprong ontleent van diezelfde volks-vertegenwoordigers, hetzij in de Staten-Generaal, hetzij in de Staten der Provincien? Doch heeft bij eene dergelijke botsing het bestuur des lands ongelijk, de ondervinding der laatste tijden heeft het genoegzaam geleerd, het zal geenen onwettigen steun vinden bij eene regterlijke magt, die, hoezeer van den Koning uitgegaan, echter, door de benoeming voor het geheele leven, van dienzelfden Koning onafhankelijk genoeg is, om met onpartijdigheid de schaal des regts te houden. Eene regterlijke magt, van de volksvertegenwoordiging uitgaande, zal niet kunnen wederstand bieden aan den factie-geest, die bij hare benoeming heeft voorgezeten; eene regterlijke magt, van den Koning uitgaande, is uit haren aard veel meer geneigd, om naar regt en billijkheid te vonnissen, en, gelijk hare verhevene roeping het van haar vordert, zich boven de onderscheidene facties te verheffen. Wij bekennen het gaarne, dit is eene stelling, die minder vatbaar is voor op grond van redenen gebouwd bewijs, maar veel meer rust op de ondervinding en de kennis, die men heeft van den gang der staatkundige betrekkingen. Doch gerustelijk beroepen wij ons op de ondervinding en de kennis van zaken van hen, die hier onpartijdige en bevoegde beoordeelaars zijn kunnen, of deze onze stelling niet op geschiedkundige waarheid gegrond is — Doch er is hier nog veel meer: wij vinden bij de voordragten, door de Tweede Kamer der Staten-Generaal te doen, minder grond voor eene billijke vrees, dat zij aan den Koning geene geschikte kandidaten, en juist hen, die het verdienen, zullen voordragen; doch des te regtmatiger komt ons die vrees voor bij de Staten der Provincien. Hier toch is alles te vreezen, dat niet de kundigsten, de geschiktsten, maar dat slechts diegenen, die het meest begunstigd zijn, zullen gekozen worden. Een enkel voorbeeld moge dit beweren staven. Wanneer de Staten der Provincie *Holland* een lid voor de Tweede Kamer zullen verkiezen, dan zien wij dikwerf die eer te beurt vallen aan hen, die nimmer onder die Staten zitting hadden, ja zelfs nooit het geringste aanzoek deden, om tot die eer te geraken. Geheel anders denken er de Staten onzer Provincie over. Indien wij

ons, (er moge eene enkele uitzondering bestaan, die ons onbekend is,) anders niet bedriegen, hebben onze Staten, bij de verkiezing van leden voor de Staten-Generaal, de daartoe meest geschikte kandidaten nog nimmer elders dan in hun eigen midden gevonden. Hiervan was het noodzakelijk gevolg, dat al degenen, die bij het reglement uitgesloten zijn van de mogelijkheid, om het lidmaatschap onder de Staten van *Gelderland* te verkrijgen, ook van zelven uitgesloten werden van de lijst der kandidaten voor het lidmaatschap voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Onder de aldus uitgeslotenen behooren voornamelijk al de regterlijke ambtenaren in en bij de regtbank van *Arnhem*, en daar dezen toch voorzeker, en door hunnen rang en door het wettig vermoeden hunner meerdere bekwaamheid boven de regterlijke ambtenaren in en bij de drie overige regtbanken, de voorkeur verdienen, van welke ambtenaren wij er meer dan één in de Staten-Generaal zien optreden, om dat zij vroeger in de Staten der Provincie *Gelderland* hebben mogen zitting nemen: zoo vragen wij gerust, het oog op dit zoo sterk sprekend voorbeeld gerigt, wat wij te wachten hebben van dusdanige voordragten, wanneer die geschieden zullen door de Staten der Provincien?

Wanneer wij het nu betreuren, dat het grondbeginsel der bewuste voordragten is opgenomen geworden in onze grondwet, doch de handhaving van hetzelve niet veroordeelen kunnen in eene wet, onder de heerschappij dier grondwet ontworpen en bekrachtigd: zoo doet het ons echter leed, dat de ontwerpers dier wet er niet voor gezorgd hebben, door stellige bepalingen het nadeelige van dat grondbeginsel, zoo veel mogelijk, tegen te gaan. Wat zij gedaan hebben, of liever hebben trachten te doen, is zeer weinig. De in het hoofd dezes aangehaalde voorschriften, wegens het opmaken van aanbevelings-lijsten door de regterlijke collegien zelven, hebben daarom in onze schatting weinige of geene waarde, juist omdat het slechts lijsten van aanbeveling zijn, waaraan zij, aan wie zij aangeboden worden, volstrekt niet verpligt zijn zich te houden. Wij gelooven niet, dat het strijdig met de grondwet ware geweest, hen, die de voordragt uitoefenen, aan die aanbevelingslijsten te binden: doch voor het tegenovergesteld gevoelen laat zich ook veel inbrengen, daar die aanbevelingslijsten de vrijheid der voordragt aanmerkelijk verkorten, indien de Staten er zich aan houden moeten. Hoe het zij, het stond voorzeker aan den wetgever vrij, vereischten vast te stellen, die de kandidaten noodzakelijk bezitten moeten, om voorgedragen te kunnen worden. Hij stelt er zelfs eenigen vast in de artikelen 68 en 88, en kent zich zelve dus tot die vaststelling het regt toe. Doch welken waarborg kunnen de aldaar vastgestelde vereischten voor de bekwaamheid der voor te dragen kandidaten opleveren? De ouderdom van dertig en vijf en dertig jaren; het verkregen hebben van den graad van meester in de regten sedert ten minste vijf of ten minste tien jaren! wat beteekent dat bij ons, om ook het geringste vermoeden te kunnen opleveren, dat men geschikt is voor de betrekking van lid in eenig provinciaal geregtshof, of van lid van den hoogen raad? Wie gevoelt hier niet de dringende noodzakelijkheid, om, geheel andere, en stelligeren waarborg voor bekwaamheid opleverende, vereischten vast te stellen? Waar de Koning geheel onbelemmerd het regt van benoeming uitoefent, daar moge men hiervan de noodzakelijkheid minder gevoelen; hoezeer het voorbeeld van andere staten, waar dat regt des Konings onbetwist is, en toch stellige reglementaire voorschriften bestaan omtrent de gevorderde vereischten van bekwaamheid, het wenschelijk moest maken, ook bij ons dergelijke bepalingen te zien vaststellen. Doch waar de Koning gebonden is aan de voordragten van andere onafhankelijke in den staat gevestigde ligchamen, van welker invloed altijd meer of min te vreezen is, en van dewelken men veel minder veronderstellen mag, dan van het bestuur des lands, dat zij de bekwaamsten eenig en alleen om hunne bekwaamheid zullen voordragen, daar begrijpen wij niet, hoe het een oogenblik twijfelachtig zoude kunnen zijn, of die vereischten tot bekwaamheid moeten onherroepelijk in de wet zelve worden vastgesteld, en de noodzakelijkheid daartoe is eene gebiedende noodzakelijkheid.

Wij zullen dit punt meer met opzet behandelen in een volgend artikel, vooral in verband met de bepalingen van het thans bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal aanhangig ontwerp van wet, tot wijziging der wet van 18 April 1827.

P. P. P.

De metalen Kolom te Parijs.

Dáár in de groote wereldstad, in het brandpunt der beschaving voor het meer dan dertig millioen inwoners tellende *Frankrijk*; dáár rijst op de *Place Vendôme* eene metalen kolom op, voor elken aanschouwer hoogst belangrijk. Wanneer de nadenkende, geschiedkundige tijdgenoot of eenmaal de nazaat daarop staart, dan zal onwillekeurig het voorledene zich aan hem opdringen, en één der schoonste tijdvakken van het Romeinsche keizerrijk voor zijn verstand zweven. Dan zullen de negentien jaren, gedurende welke TRAJANUS aan het hoofd der Romeinen stond, hem de glorierijke feiten van dien held en diens gematigde regeringswijze herinneren; dan zullen de begroetingen en heilwenschen van den senaat aan zijne opvolgers: « ZIJT NOG GELUKKIGER DAN AUGUSTUS, NOG BETER DAN TRAJANUS", nog door hem gehoord worden, en hij zal wanen bij de gouden lijkbus van den zoo te regt bijgenaamden TRAJANUS OPTIMUS neder te knielen, dewijl de metalen kolom hem dwingt om het, doorluchtige herinneringen wekkende model, de zuil van TRAJANUS te *Rome*, indachtig te zijn. Maar tegelijk met dat terugkeeren in den geest tot vroegere eeuwen, doen zich dan ook noodzakelijk vergelijkingen op, tusschen het *heden* en het *verledene*; en wie zoude niet gaarne zich verdiepen in die aangename mijmeringen, waar het stof der oudheid, en de gedenkteekenen der levende geslachten zóó veel overeenkomst, zóó vele lessen van ondervinding, zóó vele spoorslagen tot het betrachten van ware wijsheid, zóó vele voorbeelden van ware grootheid opleveren? Wanneer wij, zonder opzigt uit het oog te verliezen het standpunt, waarop wij thans zijn geplaatst, de orakelen van vroegeren tijd willen raadplegen, laat ons dan nooit vergeten, dat er voor ons veel te leeren valt uit de geschiedenis der oude wereld, dat daaruit nu nog veel voordeel te trekken is; en laat het ons aangrijpen, om niet alleen te willen leven als of er geene anderen na ons zullen komen; maar alzoo, dat wij op onze beurt het vraagstuk voldoende zullen mogen oplossen, welk nut er in de opvolging der lessen der grijze ondervinding gelegen is.

Menig oppervlakkig beschouwer zal het gedenkteeken te *Parijs* alleen beoordeelen naar den eersten indruk, dien het te weeg brengt; hij zal alleen weten te melden, dat het ter gedachtenisse van de groote wapenfeiten des grooten legers, ter herinnering aan NAPOLEON is opgerigt; maar hij, die dáár komt, om het vóór eeuwen opgerigt gedenkteeken te beschouwen, zal daarbij van het minst, niet alleen NAPOLEON en zijne krijgsbedrijven, maar tegelijk dien waarlijk grooten veldheer en zijnen tijd niet vergeten. Dáár zal hij dan niet vragen of de hoogte der kolom wel zuiver is opgegeven, of of het metaal, waaruit zij bestaat, waarlijk afkomstig is van veroverd geschut, en of Fransche praterij, met niet miskenbare bedoelingen, soms nu en dan de toch reeds verbazende overwinningen heeft vergroot; maar dan zal hij den eertijds zóó gelukkigen, later zóó vernederden veldheer als zien opdagen. Dan zal hij hem niet slechts ten goede houden, hoe hij door zijn krachtig *genie* den gapenden afgrond eener bloedige omwenteling heeft gesloten, de wanorde tot orde heeft teruggebragt, en de geheel omgekeerde, verouderde, vervallene, ja in waarheid gesloopte maatschappelijke betrekkingen heeft doen vervangen door meer weldadige instellingen; maar evenéens zijne bevorderingen van kunsten en wetenschappen, en zijne pogingen, om de zóó in hare grondvesten geschokte maatschappij, inwendige rust en eer te bezorgen, ten einde de geslagen wonden te heelen en de veten uit te dooven. Maar ook dáár zelfs zal hij dan den blaam niet kunnen ontgaan, dat hij, misbruik makende van door hooger hand verleende magt, die niet heeft doen dienen tot het heil des volks, 't welk aan zijne zorg was toevertrouwd, maar alleen aan zijne ontstokene zucht naar wereldheerschappij, — dat droombeeld, waardoor vele groote mannen zich zelven hebben ten val gebragt, — dat hij stroomen menschenbloeds ter zijner verantwoording heeft op zich geladen; ja dat er eene onuitwischbare bloedvlek zijne nagedachtenis aankleeft, welke geene beroemdheid, hoe groot ook, kan afwasschen; doch zouden soms *Elba*, *Waterloo*, *St. Helena*, en zijn *eenzaam sterfbed* zulks niet vermogen? Ook *Nederland* heeft dien ijzeren schepter, dien hij bijna over geheel *Europa* zwaaide, gevoeld; nog zijn de litteekenen aanwezig der wonden, welke hij ons sloeg; maar NAPOLEON is niet meer; geen hartstogt moet ons oordeel benevelen, wanneer wij aan den voet staan van deze ter zijnen onsterfelijke eere opgerigte metalen kolom. Hier mogen wij evenwel vragen, zóó als wij dit deden bij de granietzuil te *St. Petersburg*: Is DIT GEDENKTEEKEN DOOR HEM VERDIEND? Wij zullen hier geen zóó gunstig oordeel kunnen vellen, als wij meenden aan de nagedachtenis van den weldadigen en menschlievenden ALEXANDER schuldig te zijn; en toch, indien krijgskundige bekwaamheden; indien het bedwingen eener alles sloopende omwenteling, en het aan zich zelven hergeven en grootmaken van een volk een gedenksteen waardig zij; — wie zal dien dan aan NAPOLEON ontzeggen? Maar laat ons niet vragen, wat al tranen, wat al bloeds dat blijvend en aan het late nageslacht zijne daden overbrengend, verhalend gedenkteeken heeft gekost! Laat ons niet vragen, of hem de lijksteen zwaar zal drukken, indien ééns, even als de zuil te *Rome* de asch van TRAJANUS bevat, zijn stof, van uit zijn verbannings-oord, mogt overgebragt zijn op den door hem eenmaal verheerlijkten bodem, en rusten mag in het voetstuk der metalen kolom. Geen voortreffelijker grafnaald zoude dan zijn stoffelijk overschot kunnen dekken; geen waardiger rustplaats zoude er voor hem aan te wijzen, of als nog op te rigten zijn; maar zal ooit dit nu magteloos stof wel op Franschen bodem mogen terugkeeren? De wensch der Fransche natie haakt naar dien schat; zouden wij Nederlanders de vervulling van dien uitgedrukten wensch meenen te moeten bestrijden? Wij zouden kleingeestig moeten genoemd worden, indien wij dit zouden *kunnen* willen. En als wij eens onze openbare gedenkteekenen zelve gingen opsporen, en bij elk monument van vroegeren tijd gingen afvragen: zijn alle bedrijven, die uw' leeftijd kenschetsten, weldadig geweest? Dan zouden wij dikwijls bedroevende antwoorden ontvangen. Neen, al heeft de afgestorvene ons veel leeds berokkend, daarom mogen wij niet onregtvaardig zijn omtrent hem, maar moeten erkennen, dat hij de grootste krijgsheld zijner eeuw was; en dat zijn bestuur voor *Frankrijk*, en in vele opzigten zelfs voor *Europa*, behoedend is geweest. Wij zijn nog niet ver genoeg verwijderd, om geheel en al, bevrijd van vooringenomenheid tegen hem, zijne verschijning op het wereldtooneel te kenschetsen; maar hem, die te *Tilsit* met ALEXANDER *Europa* verdeelde, kan, om zijner grootheid wille, aanspraak op het regtmatig bezit van eene eerzuil, en eene rustplaats in het land zijns roems niet ontzegd worden. — In de toekomst zal het *Oosten* tegen het Westen getuigen, als men aan den voet dier twee ontzaggelijke gedenkteekenen, de bedrijven en het militaire despotismus, tegen over den voortgang van ontwikkeling eener nieuwe beschaving, godsdienstigheid en vrijheidszin tegen over aflegging van godsdienst en zucht naar overheersching zal moeten stellen. Men zal noch aan ALEXANDER noch aan NAPOLEON de aanspraak op den naam van GROOT kunnen ontzeggen; dan zal men treurig moeten vragen, waarom men ook bij de kolom te *Parijs* niet de goedheid des Keizers mag roemen, zoo als de geschiedenis ons zulks van den grooten TRAJANUS verkondigt. Ook daar zal eene menigte lessen kunnen ontvangen worden, voor regeerders en geregeerden even nuttig, heilzaam en niet te veronachtzamen; en als wij, zonder vooroordeelen, zonder haat, en met aflegging van de herinnering aan het door ons geledene, kunnen nadenken tot dat zoo vele en zoo groote herinneringen in ons vereenigende gedenkteeken, en dan ons zelven afvragen: veroordeelt gij den diep gevallenen, den vroegeren wereldbeheerschenden NAPOLEON, den bedwinger van den vernielenden brand dier geen voorbeeld ooit gekend hebbende revolutie? dan geve de Wijze Bestuurder van het Heelal, dat wij kunnen zeggen: « Wij willen hem niet oordeelen: zijn lijksteen drukke hem zacht."

M.

Programma

Het BESTUUR DER AKADEMIE van BEELDENDE KUNSTEN, BOUW- TOEGEPASTE WERKTUIG- EN ZEEVAARTKUNDE, onder den naam: *MINERVA*, heeft, in derzelfs Vergadering van den 26 Februarij 1835, ingevolge Art. 18 der Wet van

de Akademie, ter aanmoediging van de *Binnenlandsche* Kunstbeoefenaars, besloten, de navolgende EERPRIJZEN uit te loven, als:

1. In het vak der SCHILDERKUNST, een *Getuigschrift* en *tien Vijfgulden-Stukken*, voor de best geoordeeld wordende *Schilderij*, geheel afgewerkt, hoog 36, breed 46 Nederl. Duimen, voorstellende:

Een gedeelte van eene Hofzaal, naar eisch gestoffeerd; op den voorgrond: HAMLET, Koning van Denemarken, zijne Moeder GEERTRUIDE de lijkbus zijns Vaders in handen wringende, op de woorden van het bekende Treurspel: HAMLET, naar DUCIS: „Zweer mij terstond!”

2. In het vak der TEEKENKUNST, een *Getuigschrift* en *vijf Vijfgulden-Stukken*, voor de best geoordeeld wordende *Teekening in Kleuren*, behoorlijk afgewerkt, hoog 32, breed 40 Nederl. Duimen, voorstellende:

Een Kristallen Bloemglas met water, staande op zwart marmer, en gevuld met een bouquet roode, witte en geele rozen.

Het Bestuur der voorz. Akademie noodigt uit tot de behandeling van de evengemelde onderwerpen, en tot het dingen naar de uitgeloofde Prijzen, *alle de Leden der Akademie* en voorts *alle Binnenlandsche Kunstbeoefenaars.*

Degenen, welke naar deze Eerepreijzen willen dingen, zullen de navolgende bepalingen in acht moeten nemen:

1. De Stukken zullen, vóór den 1 October 1835, vrachtvrij ingekomen moeten zijn aan het Gebouw der Akademie, in de Kijk-in-'t-Jatstraat, onder het adres van den Secretaris van het Bestuur.

2. De ingezonden Stukken zullen moeten geteekend zijn met eene zinspreuk of een ander kennelijk merk; welke spreuk of merk, door eene andere hand dan die van den Vervaardiger van het Stuk geschreven, ook gesteld zal moeten worden op een bijgaand verzegeld Briefje, in hetwelk de Naam en de Woonplaats van den Maker van het Stuk vermeld staan; dit moet verzegeld zijn met een' duidelijken afdruk van een Cachet in Lak.

3. Het bekroonde Stuk in Olieverf blijft het eigendom van den Maker, onder verpligting, om daarvan eene Teekening of volledige schets in Kleuren, en terzelfder grootte als het bekroonde Stuk, kosteloos en vóór de teruggave van het Stuk, aan de Akademie te verschaffen. De bekroonde Teekening wordt door de bekrooning het eigendom der Akademie.

4. De Mededingers kunnen, des verkiezende, in het naambiljet den prijs stellen, waarvoor zij het ingezonden Schilderstuk aan de Akademie willen afstaan; zullende het Bestuur, bij de prijsuitwijzing, aan den Bekroonde opgeven of het Stuk voor het Kabinet wordt aangekocht, en in dat geval de Maker van het Schilderstuk ontheven zijn van de verpligting tot het verschaffen eener Teekening of Schets van het bekroonde Stuk.

5. Elk der niet bekroonde Stukken zal, benevens het ongeopend Biljet, in hetwelk de naam van den Maker uitgedrukt is, tegen overgave van de zinspreuk of het merk, met dezelfde hand geschreven, benevens van een afdruk van het Cachet, waarmede het naambriefje is verzegeld, aan den Vertooner terug gegeven worden. Deze terugvrage zal moeten geschieden binnen den tijd van drie maanden, te rekenen van den dag af dat de uitwijzing bekend gemaakt is.

6. De uitdeeling van de behaalde Prijzen aan de Bekroonden of derzelver Gevolmagtigden zal plaats hebben in de Vergadering der Leden van Januarij 1836.

GRONINGEN, den 26 Februarij 1835.

Op last van het Bestuur voornd.,
R. H. JAPPÉ,
Secretaris.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 22 Maart 3 El 8 Palm 8 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 6 D
Den 23 dito 3 El 7 Palm 5 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 13 D

Getrouwd:

N. W. BUDDINGH, J[r].
en
A. C. E. VERSCHOOR.

ARNHEM, den 19[den] Maart 1835.

Heden beviel, voorspoedig, van een' welgeschapen ZOON, *MIETJE SCHAAP*, geliefde Echtgenoote van

P. L. PRINS.

ARNHEM, den 16[den] Maart 1835

Mijne geliefde Echtgenoote, *W. VAN DEN BERGH*, beviel heden van eene welgeschapene DOCHTER.

W. VAN ENGELENBURG.

ARNHEM, den 22[sten] Maart 1835.

AMORTISATIE-SYNDICAAT.
ADMINISTRATIE DER DOMEINEN, WEGEN, VAARTEN, ENZ.
AGENTSCHAP *ZUTPHEN*.
AANBESTEDING.

De AGENT van het DOMEIN te *ZUTPHEN* zal, op Dingsdag den 31[sten] Maart 1835, des morgens ten negen ure, ten overstaan van het plaatselijk bestuur van *Herwen* en *Aardt*, in het openbaar aan de minsteischenden, ten huize van *TH. VERHOEVEN* op den *Bijlandschen Waard*, aanbesteden:

Het doen van eenige REPARATIEN en VERNIEUWINGEN aan het Oude Waardsmanshuis op den *Bijlandschen Waard*, gelegen onder *Lobith*, met alle de daartoe vereischt wordende MATERIALEN.

En zulks op alle zoodanige conditien en voorwaarden, als voor de daarbij belanghebbenden ter visie liggen, zoo ten Kantore van den Heer Administrateur der Domeinen in het Eerste Ressort te *Arnhem*, en van den Agent van het Domein te *Zutphen*, als ter Secretarie der voornoemde Gemeente en der Stad *Arnhem*; voorts in het Locaal van het Gouvernement te *Arnhem*, en eindelijk op de navolgende plaatsen, als: op het oude Waardsmanshuis, bij *A. C. VERHOEVEN*; op het nieuwe Waardsmanshuis, bij *TH. VERHOEVEN*; te *Lobith*, bij *P. JANSSEN*; te *Herwen*, bij *W. MULEER*; te *Zevenaar*, bij *VE[illegible]EER*, in *het Hof van Berlijn*; te *Duiven*, bij *F. BO[illegible]ERS*; te *Groessen*, bij *E. VAN LEEUWEN*; te *Westervoort*, bij *A. BUS*; te *Pannerden*, bij *R. VERWAAIJEN*; te *Doesbergh*, bij *G. WYN*, in *het Heeren Logement*; te *Huissen*, bij *AALBERS*; te *Lent*, bij de Wed. *A. CRYNEN*, aan de Waal; te *Arnhem*, bij *P. HOLTERS*, in *de Goude Leeuw*, en de Wed. *PULSERS*, in het Koffijhuis; te *Millingen*, bij *H. REYMERS*; te *Elst*, bij de Wed. *AALBERS*, aan den Dijk; te *Nijmegen*, bij *O. T. HOLTERMAN*, in *de Rotterdammer Wagen*; te *Tiel*, bij *D. VAN DAM*, in *de Goude Leeuw*; te *Bommel*, bij *WEYERS*; in het Koffijhuis; en te *Elten*, bij *REYNTJES*, in *de Zwaan*.

Terwijl verdere informatien te bekomen zijn bij den Opziener der Domeinen te *Lobith*, *A. C. VERHOEVEN* voornoemd.

De Agent voornoemd,
J. VAN LAMSWEERDE.

---

§ § § UIT DE HAND TE KOOP: 12 stuks fraaije en uit één Blok gezaagde wit geaderde Italiaansche MARMEREN PLATEN, ieder breed 1,30 El, lang 2,25 El en dik 25 Streep.

14 Dito Dito, breed 0,80 El, lang 2,12 El, en dik 25 Streep, zeer geschikt tot Vloeren in Vestibules of Gangen, en [illegible]
Te bevragen [illegible]

---

† § † Alle degenen welke iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan de onder beneficie van Inventaris aanvaarde Nalatenschap van wijlen den Heer *HERMANUS DE BRUIN*, in leven *Aannemer van 's Lands Werken*, wonende te *Pannerden*, en aldaar op den 1sten December 1834 overleden, gelieven daarvan, voor of op den 1sten April 1835, opgaaf of betaling te doen ten Kantore van den Notaris *KOLFSCHOTEN*, te *Arnhem*.

---

§ § § De Ondergeteekende maakt, langs dezen weg, het geëerde Publiek bekend, dat hij van zijnen Vader *J. H. NAEFF*, het van ouds bekende *Heeren-Logement* te *Velp*, bij *Arnhem*, heeft overgenomen, en daarin de LOGEMENTHOUDERS-AFFAIRE zal voortzetten, [illegible] zich in de gunst en het vertrouwen aanbeveelt, zoowel van die Familien, die gewoon zijn van dit Logement gebruik te maken, als ook van hen, die *Gelderlands* aangename Streken voor het eerst, of bij vernieuwing, komen bezoeken. Hij belooft eene alleszins nette en soliede bediening, en zal de meeste zorg dragen voor eene goede Tafel.

Velp (bij *Arnhem*) den 20[sten] Maart 1835.

J[B]. NAEFF.

---

§ § § Er wordt gevraagd in eene METSELAARS-AFFAIRE, een geschikt en bekwaam persoon als MEESTER-KNECHT, ongehuwd en van de Hervormde Godsdienst.
Adres aan [illegible] onder Lett. B.

NEDERLANDSCHE
STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Dienst tusschen *Rotterdam*, *Arnhem* en *Keulen*.
De fraaije en snelvarende Stoomboot *LUDWIG* vertrekt:
Van *Arnhem* naar *Keulen*:
Den 24sten en 29sten Maart, s'morgens ten 7 uren.
Van *Arnhem* naar *Rotterdam*:
Den 27sten Maart, s'morgens te $9\frac{1}{2}$ ure.

Avis à MM. les amateurs de livres français.
Et à MM les consommateurs de papiers de poste velins superfins.
DEPART TRES PROCHAIN.
RABAIS EXTRAORDINAIRE DE 10 à 80 ET MÊME 90 pCt. SUR LE COURS HABITUEL.

Une superbe collection de NOUVEAUX LIVRES FRANÇAIS *de tous genres vient d'arriver au Magasin de* F. CANONGETTE, *libraire d'Amsterdam*, *déballé pour* tres peu de jours *pres de* l'Hôtel des Pays-Bas, *en cette ville*. LE DEBALLAGE SERA TERMINÉ TRÈS INCESSAMMENT; *pour les nouveaux livres dont le détail serait trop long, MM. les amateurs pourront visiter le magasin[illegible] y trouveront [illegible]* UN BEL ASSORTIMENT DE PAPIERS [illegible] *couleur, pour* [illegible] *f* 9.50 par rame de [illegible]

*** Bij de Boekhandelaars *D. K. MULLER* en Comp. te *Arnhem*, *D. R. VAN WERMESKERKEN* te *Tiel*, *J. NOMAN* en Zoon te *Zalt-Bommel*, *J. K. VAN DEN ABEELEN* te *Culenborg* en *C. A. VIEWEG* te *Nijmegen* zijn de onderstaande Werkjes te bekomen.

Iets over den LANDBOUW, strekkende om aan te toonen, dat men 's jaarlijks zonder zomervagen of braken, zijn land goede vruchten kan doen voortbrengen door *F. L. W. VAN BRAKEL* [illegible] *ENG* à 35 Centen.

Iets over de WEIDEN of de wijze om derzelver opbrengst te vermeerderen door dezelfden à 25 centen.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.